

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Svk/63/2022
Identifikačné číslo spisu: 1019200424
Dátum vydania rozhodnutia: 30. januára 2024
Meno a priezvisko: Mgr. Kristína Babiaková
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1019200424.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U. D., dátum nar. X. A. XXXX, trvale bytom M. X. XX, XXX XX K., právne zastúpený advokátskou kanceláriou: KADUC & PARTNERS s.r.o., so sídlom Trojičné námestie 4, 917 01 Trnava, IČO: 50 290 762, proti žalovanému: Okresný úrad Senec, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Hurbanova 21, 903 01 Senec, za účasti ďalších účastníkov: 1) U.. Z. D., bytom Y. X, XXX XX B. P., 2) Poľovnícka spoločnosť AgroLovec, so sídlom Športová 694/20, 900 42 Dunajská Lužná, IČO: 42 363 519, obaja právne zastúpení advokátom: JUDr. Norbert Horváth, so sídlom Slnecná 592/2, 924 01 Galanta, IČO: 30 958 300, 3) ÚSVIT pri DUNAJI, Poľnohospodárske družstvo, so sídlom Podnikateľská 758, 900 42 Dunajská Lužná, IČO: 00 196 116, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-SC-PLO-2019/002927 zo dňa 21. januára 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 S 63/2019 - 178 zo dňa 17. mája 2022, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 S 63/2019-178 zo dňa 17. mája 2022 zrušuje a vec vracia Správnemu súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho a správneho súdneho konania

- Ďalší účastník v 2. rade žiadosťou zo dňa 14. januára 2019 požiadal žalovaného o zaevidovanie zmluvy o užívaní Poľovného revíru Dunajská Lužná (ďalej len „poľovný revír“ a „zmluva o užívaní poľovného revíru“), uzatvorenej medzi ďalším účastníkom v 2. rade a vlastníkami poľovného revíru zastúpenými ďalším účastníkom v 3. rade ako splnomocnencom zvoleným na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konanom dňa 14. januára 2019 v Nových Zámkoch (ďalej len „zhromaždenie vlastníkov“), podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“).
- Opatrením č. OU-SC-PLO-2019/002927 zo dňa 21. januára 2019 (ďalej len „žalované opatrenie“ alebo „opatrenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru“) žalovaný zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru a túto skutočnosť oznámil ďalšiemu účastníkovi v 2. rade.
- Proti opatreniu o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru podal žalobca dňa 25. marca 2019 na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) správnu žalobu, ktorou namietal nezákonnosť

predmetného opatrenia z dôvodu porušenia ustanovení týkajúcich sa zvolania a priebehu zhromaždenia vlastníkov, na ktorom došlo k udeleniu splnomocnenia na uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru. Konkrétnejšie namietal (i) nezverejnenie pozvánok na zhromaždenie vlastníkov, (ii) nesplnenie podmienok na zvolanie zhromaždenia vlastníkov a (iii) nepreukázanie uznášaniaschopnosti zhromaždenia vlastníkov.

4. Svoju aktívnu legitímáciu žalobca odvodzoval od toho, že je vlastníkom pozemku začleneného do sporného poľovného revíru, pričom nezákonným opatrením o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru (teda aj súvisiaceho pozemku žalobcu) došlo k zásahu do jeho vlastníckeho práva a práva rozhodovať o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri a na jeho pozemku.

5. Správny súd uznesením č. k. 5 S 63/2019-178 zo dňa 17. mája 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) správnu žalobu žalobcu odmietol.

6. S odkazom na § 178 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „SSP“) správny súd uviedol, že aktívna legitímácia žalobcu v správnom súdnictve má dve podmienky - (i) účastníctvo v administratívnom konaní a (ii) ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním žalovaného opatrenia.

7. Správny súd dospel pri skúmaní podmienok aktívnej legitímácie žalobcu k názoru, že tento síce spĺňa prvú zákonnú podmienku (podmienku účastníctva), ale nespĺňa druhú zákonnú podmienku - ukrátenie na subjektívnych právach. Pod ukrátením na subjektívnych právach rozumel správny súd taký stav, keď žalované opatrenie orgánu verejnej správy priamo zasahuje do práva alebo právom chránených záujmov fyzickej či právnickej osoby.

8. Podľa názoru správneho súdu žalobca v správnej žalobe len veľmi všeobecne uviedol, že napadnutým opatrením malo dôjsť k zásahu do práva vlastníka spoločného poľovného revíru rozhodovať o využití práva poľovníctva v spornom poľovnom revíre, rozhodovať o obsahu a podmienkach zmluvy a o náhrade za užívanie revíru. Ako konkrétne mali byť tieto práva ohrozené však žalobca podľa správneho súdu nekonkretizoval.

9. Správny súd dal do pozornosti, že žalobca je minoritný vlastník pozemkov v poľovnom revíre, konkrétne vo výmere 0,0622 % z deklarovanej skutočnej výmery sporného poľovného revíru. Aj táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že zásah do práv žalobcu napadnutým opatrením žalovaného nebol riadne zdôvodnený a ani osvedčený. Podľa názoru správneho súdu navyše podaná žaloba spĺňa skôr náležitosti civilnej ako správnej žaloby.

10. Správny súd uzavrel, že vydaním napadnutého opatrenia žalobca nebol ukrátený na jeho subjektívnych právach, nespĺňa preto podmienky aktívnej legitímácie podľa § 178 ods. 1 SSP, a preto podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správnu žalobu zamietol.

II. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

11. Proti napadnutému uzneseniu (v celom rozsahu) podal žalobca - sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodu namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Navrhol, aby kasačný súd uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby toto zmenil tak, že zruší opatrenie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

12. Podľa názoru sťažovateľa napadnuté opatrenie zasahuje do jeho subjektívnych práv, konkrétne do jeho vlastníckeho práva a k tomu prislúchajúcim právam vlastníka poľovného pozemku v rámci spoločného poľovného revíru. Podľa názoru sťažovateľa správny súd bagatelizuje jeho vlastnícke právo, čo je v rozpore s ústavným poňatím vlastníckeho práva. Navyše si správny súd aj vnútorne odporuje, ak pri skúmaní účastníctva v administratívnom konaní konštatoval, že sťažovateľ bol účastníkom administratívneho konania, keďže jeho subjektívne právo bolo sporným opatrením dotknuté a následne pri skúmaní druhej podmienky aktívnej legitímácie konštatuje, že sťažovateľ nebol ukrátený na svojich subjektívnych právach.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že akceptuje napadnuté uznesenie a k obsahu kasačnej sťažnosti sa vyjadrovať nebude.

14. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrili aj ďalší účastníci konania 1) a 2), ktorí zastávali názor, že sťažovateľ nepreukázal svoju žalobnú legitímáciu. Hoci tvrdil, že je vlastníkom poľovných pozemkov v rámci dotknutého poľovného revíru, nepreukázal, v čom konkrétne mal byť ukrátený na svojich právach a akým spôsobom. Pomer výmery poľovných pozemkov vlastnených sťažovateľom v čase konania zhromaždenia vlastníkov bol menší ako 1 %, sťažovateľ preto nebol schopný rozhodnúť o podmienkach užívania dotknutého poľovného revíru a z pohľadu ďalších účastníkov 1) a 2) ide o

šikanózne bránenie práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. S argumentáciou správneho súdu sa ďalší účastníci konania 1) a 2) stotožnili a navrhli kasačnú sťažnosť zamietnuť.

15. Ďalší účastník v 3. rade sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

16. Po predložení veci kasačnému súdu bola vec sp. zn. 3 Svk 63/2022 pridelená do senátu 3 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Katarína Benczová, Mgr. Kristína Babiaková a JUDr. Zuzana Šabová, PhD. Mgr. Kristína Babiaková bola určená ako sudkyňa spravodajkyňa. Počas kasačného konania nadobudol účinnosť rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 5 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa § 27a písm. A štvrtej časti rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júna 2023 bola predmetná vec prerozdelená do senátu 8 S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal a rozhodol v zložení: Mgr. Kristína Babiaková, JUDr. Anita Filová a JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.

III. Právne posúdenie kasačného súdu

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

18. Úlohou kasačného súdu v predmetnej veci bolo posúdiť, či správny súd správne právne posúdil splnenie podmienok aktívnej legitímácie sťažovateľa, ako minoritného vlastníka poľovných pozemkov v rámci spoločného poľovného revíru, na podanie správnej žaloby proti opatreniu o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru.

19. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

20. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

21. Podľa § 2 písm. p) zákona o poľovníctve sa na účely predmetného zákona rozumie poľovným revírom poľovný pozemok alebo súbor súvislých poľovných pozemkov jedného alebo viacerých vlastníkov vymedzených v rozhodnutí orgánu štátnej správy poľovníctva, v ktorom možno vykonávať právo poľovníctva; za poľovný revír sa považuje aj samostatná zvernica a samostatná bažantnica.

22. Podľa § 2 písm. s) zákona o poľovníctve sa na účely predmetného zákona rozumie spoločným poľovným revírom poľovný revír uznaný z poľovných pozemkov vo vlastníctve viacerých vlastníkov.

23. Podľa § 2 písm. u) zákona o poľovníctve sa na účely predmetného zákona rozumejú vlastníckmi spoločného poľovného revíru všetci majitelia poľovných pozemkov, z ktorých je uznaný spoločný poľovný revír.

24. Podľa § 2 písm. q) zákona o poľovníctve sa na účely predmetného zákona rozumie právom a výkonom poľovníctva súhrn práv a povinností zver cieľavedome chovať a chrániť, loviť ju, ulovenú alebo inak usmrtenú zver a jej vývojové štádiá a zhody parožia si privlastňovať alebo predávať, zbierať vajcia pernatej zveri na účel jej vyľahnutia a chovu s povolením podľa osobitného predpisu a využívať na to v nevyhnutnej miere poľovné pozemky, poľné a lesné cesty.

25. Podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou.

26. Podľa § 13 ods. 2 zákona o poľovníctve ak je uzatvorená zmluva, užívateľ poľovného revíru alebo poverená poľovnícka organizácia podľa odseku 5 má právo vstupovať na poľovné pozemky a na poľné a lesné cesty.

27. Podľa § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve zmluva sa uzatvára na desať rokov v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri a na 15 rokov v oblastiach s chovom jelenej zveri odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1; zmluva o užívaní samostatnej zvernice a bažantnice sa uzatvára najmenej na dobu 10 rokov.

28. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

29. Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

30. Preskúmavajúc napadnuté uznesenie kasačný súd konštatuje, že jednou z procesných podmienok súdneho konania, ktoré správny súd skúma v každej fáze súdneho konania, je aj podmienka aktívnej žalobnej legitímácie (§ 97 SSP). Kasačný súd sa stotožňuje so správnym súdom v tom, že aktívna žalobná legitímácia fyzickej alebo právnickej osoby v konaní o všeobecnej správnej žalobe (o aké ide aj v predmetnej veci) je založená na dvoch podmienkach, ktoré musia byť splnené kumulatívne - (i) postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané žalované opatrenie a (ii) potenciálne ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním žalovaného opatrenia (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 876). Obdobne sa už vyjadril kasačný súd v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Asan 7/2019 zo dňa 16. januára 2020, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 21/2020, ale možno poukázať aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 242/2011 zo dňa 9. júna 2011.

31. V predmetnej veci sa stala sporná najmä podmienka potenciálneho ukrátenia sťažovateľa na subjektívnych právach spojených s vydaním žalovaného opatrenia.

32. Kasačný súd v súvislosti s nastoleným problémom dáva do pozornosti, že podstatou práva poľovníctva (a jeho výkonu) je súhrn práv a povinností zver chovať, chrániť ju, loviť ju, usmrtenú zver si privlastňovať a predávať a pod. (§ 2 písm. q) zákona o poľovníctve). Výkon poľovníctva na určitom území je pritom nevyhnutne spojený so zásahom do vlastníckeho práva osôb, na ktorých pozemkoch sa poľovníctvo vykonáva. Minimálne ide o umožnenie prístupu a pohybu po pozemkoch, na ktorých sa po poľovníctvo vykonáva (§ 2 písm. q/ posledná veta zákona o poľovníctve).

33. Z tohto dôvodu aj sám zákonodarca vyžaduje, aby žiadosť o uznanie poľovného revíru podal vlastník alebo vlastníci poľovných pozemkov, z ktorých má byť poľovný revír uznaný (§ 4 ods. 1 zákona o poľovníctve), prípadne pri spoločnom poľovnom revíre sa vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov poľovných pozemkov počítaný podľa výmery poľovných pozemkov, z ktorých má byť poľovný revír uznaný (§ 4 ods. 2 zákona o poľovníctve).

34. So vzniknutým poľovným revírom vzniká aj právo poľovný revír užívať buď samostatne vlastníckmi, prostredníctvom vlastníckmi/vlastníkom založenej poľovníckej organizácie alebo je možné jeho užívanie zmluvne postúpiť (§ 11 ods. 2 zákona o poľovníctve). Prepojenosť vlastníckeho práva s právom poľovníctva sa prejavuje aj v tom, že o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri opätovne rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru, resp. vlastníci spoločného poľovného revíru (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve).

35. Pokiaľ sa vlastníci spoločného poľovného revíru rozhodnú postúpiť výkon poľovníctva v poľovnom revíri príslušnej osobe, deje sa tak súkromnoprávnym úkonom - zmluvne (§ 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve). Nadobudnutie účinkov takejto zmluvy je však podmienené verejnomocenským evidenčným úkonom/opatrením (§ 14 ods. 2 zákona o poľovníctve), pre ktorého vykonanie ukladá zákonodarca viaceré pozitívnych ako aj negatívnych podmienok (§ 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve).

36. Z vyššie uvedeného výkladu aktuálnej právnej úpravy práva a výkonu poľovníctva je zrejmé, že evidenčný úkon - zaevidovanie zmluvy o postúpení užívania spoločného poľovného revíru je spojený jednak (i) s nastúpením účinkov oprávnenia na výkon poľovníctva v poľovnom revíri pre zazmluvnený subjekt, ale aj (ii) s nastúpením účinkov povinnosti vlastníkov poľovných pozemkov umožniť/strpieť výkon poľovníctva na svojich pozemkoch zahrnutých do spoločného poľovného revíru (§ 13 ods. 2 v spojení s § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve)

37. Doteraz uvedené vedie kasačný súd k záveru, že deklaratórny evidenčný úkon podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je s ohľadom na svoje významné právne účinky spôsobilý zasiahnuť do (i) práv zazmluvneného subjektu, na ktorého má byť postúpené právo na užívanie poľovného revíru, ako aj do (ii) práv a povinností vlastníkov samostatného ako aj spoločného poľovného revíru, a to nielen v časti rozhodovania o výkone poľovníctva na ich pozemkoch, ale aj v časti vzniku nových povinností strpieť obmedzenie ich vlastníckeho práva k poľovným pozemkom v rozsahu potrebnom pre výkon poľovníctva inou osobou.

38. Aplikujúc doteraz uvedené na prípad sťažovateľa kasačný súd konštatuje, že žalované opatrenie je spôsobilé zasiahnuť do jeho vlastníckeho práva, a to osobitne v tej časti, v ktorej sťažovateľovi ako nespornému vlastníckovi pozemku začleneného do poľovného revíru vzniká povinnosť strpieť výkon poľovníctva ďalším účastníkom v 2. rade na jeho pozemku.

39. Kasačný súd nesúhlasí ani so záverom správneho súdu, že minoritné vlastníctvo poľovných pozemkov sťažovateľom má dopad na posúdenie jeho aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní. Nespochybňuje skutočnosť, že vlastníci spoločného poľovného revíru rozhodujú o využití práva poľovníctva nadpolovičnou väčšinou vlastníkov dotknutých pozemkov (§ 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve), ale pripomína, že podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy má vlastnícke právo všetkých vlastníkov rovnaký zákonný obsah a ochranu. I keď zákonodarca upravuje väčšinové rozhodovanie, táto skutočnosť nezabavuje menšinových (prehlasovaných) vlastníkov pozemkov súdnej ochrany - možnosti preskúmať zákonnosť zásahu do ich vlastníckeho práva, teda zákonnosť evidenčného úkonu, s ktorým je spojený nástup účinkov prijatej zmluvy podľa § 13 a nasl. zákona o poľovníctve. Navyše, právna úprava (SSP a ani zákon o poľovníctve) neobsahuje normu, ktorá by podanie správnej žaloby proti žalovanému opatreniu - evidenčnému úkonu limitovala vlastníctvom konkrétnej časti poľovných pozemkov v rámci spoločného poľovného revíru.

40. Vyššie uvedená argumentácia vedie kasačný súd k záveru, že žalované opatrenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru je spôsobilé negatívne zasiahnuť do vlastníckeho práva sťažovateľa (už len povinnosťou umožniť vstup na jeho pozemok). Potenciál zásahu do svojich práv sťažovateľ podľa kasačného súdu dostatočne preukázal už na druhej strane svojej správnej žaloby, keď uviedol, že je vlastníkom poľovného pozemku začleneného do sporného poľovného revíru. Táto skutočnosť je v konaní nesporná a vychádzal z nej aj správny súd.

41. Podľa názoru kasačného súdu (čo nerozporoval ani správny súd) je vlastníkom poľovných pozemkov (vrátane sťažovateľa) v spoločnom poľovnom revíri (v postupe o evidenciu zmluvy zastúpených splnomocnencami podľa § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve) potrebné na účely § 178 ods. 1 SSP považovať za účastníkov osobitného administratívneho konania (postupu) o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve, rovnako ako aj subjekt, na ktorý je užívanie poľovného revíru zmluvne postúpené (§ 13 ods. 1 zákona o poľovníctve). A to aj napriek tomu, že zákon o poľovníctve neobsahuje výslovnú úpravu účasti a vylučuje aj všeobecný predpis o správnom konaní (§ 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve). Je totiž nepochybné, že práva a povinnosti predmetných subjektov sú evidenčným úkonom podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve priamo dotknuté.

42. S ohľadom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že sťažovateľ v predmetnej veci spĺňal a preukázal obe podmienky aktívnej vecnej legitímácie podľa § 178 ods. 1 SSP. Napadnuté uznesenie správneho súdu preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

43. Pre úplnosť kasačný súd dáva do pozornosti, že vo svojej rozhodovacej činnosti už skonštatoval, že aj opatrenia o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve podliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve na základe všeobecnej správnej žaloby fyzickej a právnickej osoby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžk 3/2019 zo dňa 24. marca 2020). Vylúčenie minoritných (prehlasovaných) vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri z aktívnej legitímácie na podanie správnej žaloby podľa § 178 ods. 1 SSP by tieto závery o prípustnosti súdneho prieskumu de facto negovalo a súdnu ochranu by robilo iluzórnou, keďže by absentoval subjekt, ktorý by opatrenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru mohol všeobecnou správnu žalobou spochybniť.

44. Rovnako pre svoje rozhodnutie považoval kasačný súd za relevantné, že vo svojej rozhodovacej činnosti (za predchádzajúcej ako aj súčasnej procesnej úpravy) sa opakovane stretával so správnymi žalobami minoritných vlastníkov poľovných pozemkov v poľovných revíroch proti opatreniam o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžo 88/2014 zo dňa 30. septembra 2015, sp. zn. 3 Sžk 15/2017 zo dňa 21. marca 2018, sp. zn. 8 Sžk 27/2017 zo dňa 23. augusta 2018 či rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžk 23/2020 zo dňa 21. septembra 2022, sp. zn. 10 Sžk 27/2021 zo dňa 31. mája 2023 a iné). V ani jednej z predmetných vecí pritom nebola sporná otázka aktívnej legitímácie žalobcu a všetky boli meritórne prejednané.

45. Kasačný súd tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžo 209/2015 zo dňa 27. septembra 2017, kde tento zrušil obdobné uznesenie spochybňujúce aktívnu legitímáciu minoritného vlastníka poľovných pozemkov v konaní o správnej žalobe proti opatreniu o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, a to z dôvodu nezrozumiteľnosti odôvodnenia. V ďalšom konaní Krajský súd v Trnave v rozhodnutiach sp. zn. 14 S 75/2014 zo dňa 28. februára 2018 a 30. januára 2019 aktívnu legitímáciu minoritného vlastníka poľovných pozemkov akceptoval.

46. Kasačný súd tiež dodáva, že správny súd v napadnutom uznesení neuviedol žiadnu takú presvedčivú argumentáciu, pre ktorú by sa mal kasačný súd odkloniť od doterajších východísk jeho rozhodovacej činnosti.

47. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu meritórne posúdiť žalobné námietky sťažovateľa. V tomto smere kasačný súd dáva do pozornosti správneho súdu východiská jeho rozhodovacej činnosti pri správnom súdnom prieskume obdobných opatrení, vyjadrené napr. v rozhodnutiach Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Svk 21/2022 zo dňa 26. septembra 2023 (najmä body 48, 49 a 53) či sp. zn. 10 Sžk 27/2021 zo dňa 31. mája 2023.

IV. Záver

48. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola dôvodná a napadnuté uznesenie správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Preto napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec vrátil Správnemu súdu v Bratislave (právnemu nástupcovi Krajského súdu v Bratislave v oblasti správneho súdnictva - § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

49. V ďalšom konaní bude správny súd postupovať tak, ako mu naznačil kasačný súd v bode 47 tohto rozsudku. Vyjadrenými právnymi názormi kasačného súdu je správny súd viazaný (§ 469 SSP).

50. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

51. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 147 ods. 2 a § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.